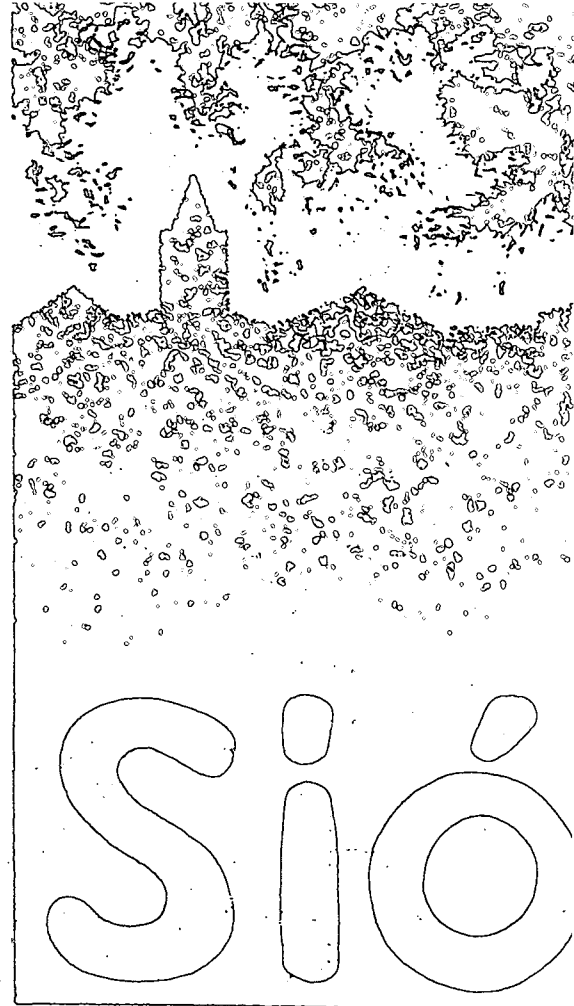

....si existeix un esperit
colectiu, una ànima social
catalana que ha sapigut
crear una llengua, un dret,
un art catalans, he dit lo que
volia dir, he demostrat lo
que volia demostrar:

això és, que existeix una
nacionalitat catalana.

Enric Prat de la Riba

**Dins d'aquest número hi trobareu informació
sobre:**

- Plà d'Ordenació Municipal** (introducció)
- Les arrels del nostre Poble**
- Congrés de Cultura Catalana**

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuiñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 150 ptes.

Estranger 180 ptes.

Número solt 15 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat:

Una pàgina 1200 ptes.

1/2 » 600 »

1/4 » 300 »

1/8 » 150 »

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP GAYA FREIXES

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr. JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr. JOAQUIM FELÍP BRUFÀU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

SENYOR DIRECTOR

Distinguit senyor:

Després de saludar ben atentament tots els compo-
nents de la redacció de SIO i demanant disculpes per
endavant, passo a escriure la present carta destinada
a la secció "El lector opina", i que podria molt bé començar així.

"Hi havia una vegada", encara que això de conte
no en tingui res. Bé, ja bastant temps que, els veïns del
carrer de Sant Joan, vam ésser avisats per l'Adminis-
tració local, que el baixar al carrer les escombraries des-
prés de la recollida diària, estava terminantment pro-
hibida, sota una multa a tots els infractors. Fins aquí
tot és correcte. Però, ¿quina sorpresa va ésser la dels
veïns, quan de cop i volta, en van arribar uns de nous
(que per més senyals, són empleats de l'Ajuntament)
i ens installen, en plena via pública, un munt d'andrò-
mines i deivalles que farien tornar grocs d'enveja els
mateixos abocadors de qualsevol ciutat? Allí s'hi poden
veure els objectes més insospitats, ah! i fins i tot algu-
na rata que s'hi passeja com si tal cosa.

Davant aquest estat d'incúria, jo els preguntaria:
¿com és possible que les autoritats no posin fi a tanta
immundícia?

Ha pensat algú, en les persones que al llarg de
l'any visiten la Vila, esperant-hi trobar un conjunt his-
tòrico-artístic nacional i es troben amb aquest denigrant
espectacle?

Es que no hi ha ningú que sigui capaç de fer la
lleï a una "persona" que està demostrant que el bon
nom d'Agramunt no li fa cap quimera?

En fi, aquí queden aquestes preguntes per si algú
les pot contestar o bé, encara millor, donar-les-hi solució.

Sense cap altre particular, es despideix ben atenta-
ment.

Casa de Cultura i Biblioteca Pública de «La Caixa» Agramunt

Estadística de lectors i llibres

Durant l'any 1976, han assistit en aquesta Bibliote-
ca 13.156 lectors, distribuïts tal com segueix:

Nens	4.264
Nenes	3.602
Homes	2.518
Dones	2.772

Les obres consultades sumen 15.942.

Han utilitzat el servei de préstec 367 persones.

La Biblioteca ha romàs oberta 268 dies amb una
mitjana de 49 lectors diaris.

Noves adquisicions

En el curs de l'any s'ha incrementat el fons de la
Biblioteca amb 129 llibres, essent el número total de
volums disponibles, 2.450.

Revistes

Es reben en subscripció fixa 26 revistes i 3 periò-
dics.

Actes culturals

Durant els dies del 15 al 18 d'abril, festes de Set-
mana Santa i Pasqua, es va celebrar en aquesta Biblio-
teca una Exposició del Primer Concurs de Fotografia
de la Vila d'Agramunt i de la Ribera del Sió, patrocinat
per l'Iltre. Ajuntament i organitzat per la Revista SIO.
Hi participaren 14 concursants amb un total de 48 fo-
tografies. Es van entregar medalles i premis en metàl-
lic.

Consultes d'Estudi

Durant el curs s'ha observat una gran aflluència
d'escolars en busca de textos de consulta, per a infor-
mar-se dels temes que se'ls proposa en llurs estudis.
En atenció a aquesta faceta especial s'han adquirit i es-
tan sollicitades diverses obres, que facilitaran a la po-
blació escolar la seva tasca.

Agramunt, Gener de 1977

DE CASA A CASA

Penso que tots estarem d'acord en considerar el carrer Sió com el «carrer major» de la vila. I tampoc hi haurà discrepàncies si afirmo que d'un temps ençà el carrer Sió no fa gens de goig degut a les cases ensorrades que observem en el seu primer tram.

Afortunadament el «forat» de la banda dreta el veurem tapat ben aviat, fa dies que els paletes hi treballen i la feinada que han tingut a desenrutar els soterranis i consolidar les parets fins a pla de carrer, ha posat en evidència el fet, prou conegut, que bona part d'Agramunt s'aguanta damunt de l'aigua, o si volem ser més exactes damunt el sauló, un mineral porós que traspua humitat per tot arreu.

La part antiga d'Agramunt —en la qual s'inclou el carrer Sió— fou construïda al temps de la reconquesta, o sigui que fa una colla de dies. Quan una casa d'aquest sector s'ensorra surten moltes intimitats a la llum, com per exemple les parets mitjaneres de traçat irregular, torres i de vegades amb bonys; arrupides com els vellets xacrats que a penes s'aguanten drets. Les parets mitjaneres són segurament, les mateixes de quan es van bastir les cases en aquelles reculades èpoques; però les façanes, d'ordinari, no són tan antigues. Les destruccions ocasionades per les guerres i la humitat del subsòl, fa que a Agramunt tinguem les façanes relativament modernes; doneu un tomb per la vila i us costarà de trobar-ne alguna que tingui més de dos-cents anys. De cara enfora poc rastre queda de les cases senyoriales que a l'edat mitjana abundaven a la localitat.

Sempre és trist comprovar la desaparició d'un passat que donava personalitat i prestigi a Agramunt, però encara ho seria més si haguéssim de constatar que no hi ha interès per preveure el futur. Per això l'any passat fou rebuda amb satisfacció la notícia de la redacció d'un Pla d'Ordenació Urbana, que vindria a posar una mica d'ordre a l'anarquia reinant sobre aquest particular. No és cap secret que, almenys dels nostre record, les alineacions de carrers, permisos d'obres, etc., tot s'ha anat fent sobre la marxa, massa sovint amb influències que no tenien res a veure amb un urbanisme al servei del poble.

Aviat farà un any que es digué oficialment que a l'estiu el Pla d'Ordenació Urbana sortiria a informació pública. Ha passat l'estiu, la tardor i aviat acabarem l'hivern i del famós Pla encara no n'hem vist res. Ben cert que tothom té molta feina i els tècnics que intervenen en l'esmentat projecte no són una excepció; però ¿no us sembla que el termini comença a resultar una mica llarg?

IS ET

AGENDA

GENER 1977

DIA 11 — CORAL

Ha presentat la dimissió com a president de la Coral d'Avui, el jove Francesc Torra. Després d'aquest fet, els membres de la mateixa han cregut més convenient formar una Junta Rectora que tindrà més àmplia representació de totes les seves seccions.

DIA 11 — UNIÓ DE PAGESOS

Primers contactes d'aquesta organització amb els pagesos de la nostra comarca, aquest dia els tingueren amb els de la Vila, el dia 12 amb els d'Ossó de Sió i el dia 24 amb els de Mafet.

DIA 17 — SANT ANTONI

Recordant l'esplendor d'aquesta diada en dates passades, aquest any —com ja en fa alguns— ha passat pràcticament desapercibuda, sols la celebració d'una missa en memòria del Sant n'ha estat tota la transcendència.

DIA 19 — MON DEL TREBALL

Segons notícies arribades a SIÓ, alguns treballadors locals s'han desplaçat a Lleida per tindre contactes amb el sindicat de l'U. G. T.

DIA 22 — NOMS EN CATALA

Ja s'hi poden inscriure al nostre Registre Civil els dels nadons o fer-se'l traduir els ja inscrits, essent un tràmit gratuït, tal com consta en el decret aparegut al Butlletí Oficial de l'Estat amb data del passat dia 9 de gener.

DIA 23 — FUTBOL

Aquesta tarda al camp d'esports i amb molt bona entrada, l'equip de futbol local, d'esprés de guanyar molt brillantment al de la Seu d'Urgell, s'ha col·locat líder solitari en la seva categoria. Cal remarcar que el C. F. Agramunt porta vuit jornades sense conèixer la derrota ni l'empat.

DIA 24 — APARCAMENTS

S'han començat en un tram del carrer Angel Guimerà, agafant la meitat de la vorera per aparcament de cotxes i la resta, amb nou enrajolat, per als vianants. Està pensat continuar-ho al llarg de tota la carretera i per tots dos costats.

DIA 24 — VAGA A L'INSTITUT

Ha començat aquesta tarda a les seccions de BUP i COU, promoguda pels professors a l'adherir-se per votació majoritària a la vaga dels PNN. Al tancar-se aquesta secció la vaga encara continua.

DIA 26 — AUGMENTS

Dins el context general de puja de preus, aquest vespre s'ha convocat els pares dels alumnes de pre-escolar al col·legi de les Religioses, per a informar-los dels motius de l'augment de les mensualitats que són de l'ordre d'un 35%.

DIA 28 — OFICINA DE COL·LOCACIO

Depenent del Ministeri del Treball, estarà oberta al públic tots els divendres al matí i en una dependència de Ca la Vila, per atendre les demandes de qui busqui feina i els carnets d'atur.

DIA 29 — «CAU»

Nom del local del Centre d'Escoltisme —depenent dels Bisbats i del que n'era, o n'és encara, conciliari mossèn Ricart— que desde fa un any i mig funciona a la Vila ha sofert, per segona vegada amb poc temps, un «assalt nocturn» amb les consegüents destrosses inqualificables.

DIA 30 — MITING

Que l'Esquerra Republicana de Catalunya tenia previst de celebrar aquest diumenge al Casal Agramuntí, ha estat suspès per ordre governativa.

DIA 30 — CURSET DE CATALA

Ens arriben notícies a SIÓ que: del 15 de febrer al 5 d'abril, es farà un Curset de Català a càrrec d'un professor local.

PLA D'ORDENACIÓ MUNICIPAL

Tal com ja ha sortit alguna vegada en aquestes pàgines de SIÓ, s'està confeccionant el Pla General d'Ordenació Municipal, és per aquest motiu que l'Ajuntament pensa, a partir d'aquest número, incloure en aquestes pàgines, els estudis que s'estan realitzant i dels quals ja ha començat a rebre'n informació. L'Ajuntament creu, que afectant el Pla d'Ordenació tal com afecta a tots els agramuntins, aquests, deuen estar informats de la seva confecció, perquè quan arribi el moment d'Informació Pública, tothom qui es senti lesionat en els seus interessos, pugui reclamar amb coneixement de causa. S'espera també que, amb aquesta informació, s'aconsegueixi que el ciutadà que tingui alguna suggerència sobre el particular, l'expressi.

8.—SINTEISIS

Agramunt és un municipi preferentment industrial i comercial (Serveis), la qual cosa contrasta en el context provincial que és agrícola.

Ocupa un 16'4% de la població activa en el sector primari, mentre que en els sectors secundari i terciari emplea el 32'9% i 50'65% respectivament.

Sector	% població activa provincia Lleida	% població activa vila d'Agramunt
Primari	49'57%	16'04%
Secundari	28,07%	32'09%
Terciari	21,08%	50'65%

Agramunt presenta una densitat de població de 80'22 Hab./Km2. i la seva comarca immediata de 63 Hab./Km2., índexs situats al nivell aproximat de la mitja nacional xifrada en 67'20 Hab./Km2. (any 1970).

Si contemplem com la densitat mitja de la província de Lleida és de 29'26 Hab./Km2. convindrem que Agramunt pertany a les zones territorials més densament poblades de la província. Encara que és clar el creixement nul de la població en els últims anys, allò ens fa creure com a mínim en la impossibilitat d'una regressió poblacional del creixement.

El creixement demogràfic d'Agramunt des de 1936 a 1974 no ha estat irregular. L'augment de població durant aquests quasi quaranta anys, ha estat del 63% mig, enfront a un creixement de la comarca del Segrià del 75'82% de la província del 14'16%, en igual període.

LA SENYORA

Na Magdalena Escolà Pla

ha descansat a la Pau del Senyor, als 75 anys d'edat,
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Pau Ros i Estany; fills, Josep i Ramona; fills polítics, Leonor Morales i Carles Soraperra; néts, Josep-Xavier i Magdalena; germans, Joan, Jaume, Josep i Pau; germans polítics, nebots, cosins i demés familiars, us demanen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

Els familiars de la difunta volen fer públic el seu agraïment per les mostres d'afecte i de condol rebudes durant aquests dies. Molt especialment agraeixen l'assistència d'una Comissió de l'Ajuntament d'Agramunt i de nombrosos convilatans, a l'acte de l'enterrament celebrat a Lleidà el diumenge, dia 13, al matí.

Lleida, febrer del 1977

III Trial de Reis

Com ja comença a ésser costum a la nostra vila, el sis de gener es va organitzar una cursa de trial, que en la sera tercera edició ha estat organitzada per la comissió motorista de "La Senyera".

Aquest any, a diferència dels dos anteriors, la cursa ha estat un èxit degut a la col·laboració de tots els membres de La Senyera.

La cursa es desenvolupà en un recorregut de uns vuit kilòmetres en els que hi havien set zones de penalització.

Els corredors després d'examinar-les i demanar permís al control de zona passaven per elles de la millor manera possible.

La cursa durà tres hores, tres difícils i humides hores a causa de la neu caiguda la nit abans i l'existència de dues zones d'aigua, cosa que donà molta més emoció a la prova.

Els corredors agramuntins, com sempre, donaren mostres de maduresa i d'un gran esperit de lluita, podent millorar la seva classificació si la sort els hagués acompanyat.

La classificació final restà així:

Primer classificat, Llopis, Tàrrega. Segon, Gatnau, Tàrrega. Tercer Frederic, Pobla. Quart, Pastor, Agramunt. Cinquè, Vila, Pobla. Sisè, Romeu, Agramunt.

I fins a dotze classificats més.

Els altres dos corredors agramuntins no varen poder córrer per causes de força major.

Esperem que amb l'ajuda de tots els agramuntins aquest "Trial de Reis", es pugui dur a terme molts anys més.

COMISSIÓ MOTORISTA

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

«COSES...»

Un nou estil de tenda dedicada per a la venda d'objectes d'adornament i petits detalls per oferir en les seves diverses varietats i preus....

Avda. Agustí Ros, 10

AGRAMUNT

Carta als Profes- sors de la nostra Vila

Apreciats senyors:

Fa alguns dies els col·legis del nostre poble varen rebre la visita d'uns representants d'una determinada col·lecció de cromos.

Aquest fet, que no és la primera vegada que es produeix, el trobem sincerament de molt mal gust, ja que, pressionen d'una manera molt forta la quitxalla perquè convencin als pares que els deixin fer l'esmentada col·lecció.

La poca formació dels petits col·legials no els deixa veure clarament el que més els convé, i si la decisió dels pares és negativa, el minyó se sent decepcionat inclús marginat quan veu els seus companys comprant i canviant-se cromos.

Nosaltres no fa pas gaire temps que ens trobàvem al seu lloc, i quan els nostres pares ens prohibien gastar els diners fent una col·lecció que amb els cromos repetits en podíem omplir deu, ens trobàvem, com ja hem dit, decebuts, decepcionats.

Ara, i jutjant-ho en la nostra qualitat pa d'adults, comprenem i agraïm als nostres pares la seva decisió, en els casos que aquesta era negativa, per les raons que hem exposat i perquè ara veiem a les nostres cases un munt de col·leccions sense acabar.

Els preguem que exposin les raons que tenen per a deixar fer propaganda a aquests representants, i si no les tenen, esperem que posin fi a aquesta situació.

Es despedeix confiant expressar el pensament de tots els pares d'Agramunt.

COMISSIÓ DE PREMSA

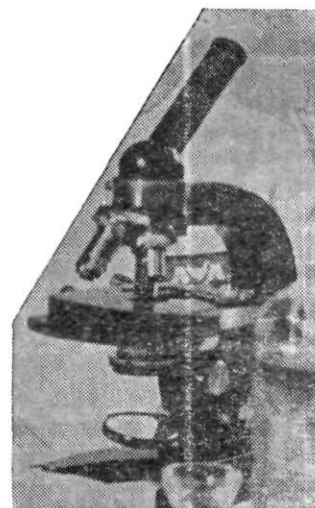
TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

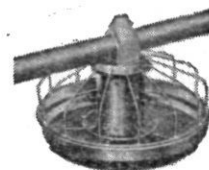

**Cooperativa
Agropequaria
de Guissona**

Pinsos Compostos

**Escorxador
general Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència
Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Tels. 22, 40 i 77

GUISSONA

inventari de riella

LA VIA PÚBLICA

per Guillem Viladot

Els camins vorejats de cases que serveixen per anar d'un lloc a un altre lloc per dins d'una ciutat, d'una vila o d'un poble en diem carrers. I com que pels carrers hi passa el públic, també els batagem amb el nom de via pública. Carrer és un element semàntic més aviat de caire familiar o domèstic, més interioritzat en la confiança i en la liberalitat. La denominació de via pública és de mena administrativa, centralista, més pròpia d'èsser escrita en paper de barba.

(Un home que va pel carrer pensa: «Sóc jo qui faig el carrer o el carrer em fa a mi? El carrer i jo som dues coses diferents? Fins a on jo m'he d'emmotllar al carrer o el carrer s'ha d'avenir al que jo sóc? De fet sembla lògic de pensar que el carrer em succeeix a mi i que, per tant els carrers s'han de conformar a les meves exigències. Però un cop els carrers són i el costum els confirma, tenen per ells mateixos una personalitat, una entitat pròpia. En certa manera podríem dir que el carrer es converteix en medi»).

Aquesta funció del carrer, la d'èsser una via de comunicació, moltes vegades es veu desbordada perquè els seus ocupants no són, només, persones, sinó que la calçada acostuma a ésser envaïda per uns usuaris insòlits. No es tracta de la presència d'establiments que sovint es perllonguen damunt de les voravies. No, res d'això.

(El vianant segueix: «De l'home i del medi sorgeixen els problemes. L'acció humana en el medi és conflictiva. Aquests conflictes abasten tot l'home i tot el medi. Aleshores, el medi s'endinsa a les cases i ve de lluny. Els sistemes de cultura em condicionen, i en dir cultura vull dir els models i els patrons de coneixença i de conducta que són socialment admesos. M'hi he de conformar? M'hi he de sotmetre? O, contrariament, els he de plantar cara?»).

Es tracta que als carrers hi fan cap moltes vegades els estris més insòlits, talment com si les golfes, en un moment donat, sobreixissin taules, matalassos, orinals, escombres... De fet, encara que aquests utensilis siguin davant d'una casa determinada, ningú no sap d'on han vingut, ningú no se'n vol fer responsable, ningú no s'atreveix a referir-s'hi com a propietari. I aquest desgavell d'objectes arriba a ésser un destorb en el paisatge del poble, de la via pública. I qui més qui menys hi ensopega. Però a poc a poc, a còpia de costum, la presència d'aquests estris arriba a incorporar-se en el panorama del carrer, en la seva identitat, i en un moment donat esdevenen una sola cosa, encara que servin uns accidents diferenciadors mínims.

(«Davant la complexitat humana —pensa l'home que passa pel carrer— de seguida sorgeixen dues actituds. Una anomenada d'esquerres, que es pregunta per la naturalesa d'aquests problemes i

se'ls planteja i s'hi afronta. I una actitud, dita de dretes, que davant els problemes només ofereix paciència molta paciència, conformitat molta conformitat, ja que amb els temps tot s'arregla, perquè allò que ara és motiu de protesta després es torna cosa natural i admesa, dons la rebellia, al cap i a la fi, no és més que una malaltia de la joventut, o, en el cas més apurat, fruit d'un ressentiment o d'una frustració prematura»).

Però quan menys ho espera ningú, aquestes deixalles desapareixen, i els carrers queden nets, com acabats d'estrenar. Aquestes invasions dels carrers i aquestes escombrades es produeixen cíclicament, com si seguisin una línia del calendari. Però, ¿on fan cap tots aquests atuellis? ¿Se'ls queda algú per tal de tornar-los a tirar al carrer arribat el moment? De tant en tant, fins i tot s'alcen una mena de fogueres en les quals, mirant molt fi, hom pot reconèixer com a propis alguns d'aquests fòtils on s'ha menjat, dormit, orinat, assegut... talment la persona humana, no té cap més sentit la foguera, hagués de sofrir una purificació.

(«L'home —continua pensant l'home que circula— és un tot dinàmic. Aquest tot és la consciència de la realitat de l'home en quant a tal home, i de la realitat de les coses que l'acompanyen en tant que coses, i de les relacions de qualsevol home amb tots els altres homes i de totes les coses. L'artitud de l'home ve del que l'home pot fer amb ell mateix i amb les coses amb les quals coexisteix, ell sol amb la seva operativitat i amb la confiança amb els altres, que no són pas distints a ell. Tot el que s'interposa en aquesta operativitat i en aquesta confiança, és un element intrús que, per artificial, és perillós i pot afavorir la irracionalitat que la naturalesa porta en ella mateixa i de la qual naturalesa l'home forma part. Aquestes intrusions són accions que poden arribar a girar l'home en contra seu. Periòdicament surten forces no històriques, no-dialèctiques, que posen pals a les rodes del procés viu per tal d'aturar-lo i d'estacar-lo en unes cruïlles que no tenen res que veure amb l'afirmació de l'home en la seva realitat, sinó que l'entabanen amb l'encanteri d'uns apriorismes, d'unes ficcions, d'unes utopies que pretenen de desarmar i de desvirtuar les successives situacions concretes amb les quals l'home s'ha d'enfrontar cada dia»).

Els camins que porten de casa a casa són vials concrets que ens menen d'una realitat humana a una altra realitat humana. De tant en tant, la irracionalitat de la naturalesa obstaculitza el pas dels carrers amb empostissats fantàstics. I durant algun temps hom s'ha de quedar a casa a guardar hisenda i consciència. Però passat el temps, quan les pluges i els corcs descobreixen la trampa, hom s'adona que els túmuls, les torres, les icones no eren més que fòtils eixits d'alguna golfa estranya o d'algun desvari. Aleshores la lucidesa va i hi cala foc.

congrés de cultura

Crec que molts, si heu anat llegint la premsa, ja sabreu que és i que pretén el Congrés de Cultura Catalana, d'altres, n'haureu sentit parlar i a alguns potser us vindrà de nou, però és igual, avui ací intentarem donar una explicació del que és i el que representa.

Tal com tots sabeu, després de l'any 1939, la llengua catalana, la seva història, les seves institucions, la seva cultura, a l'igual com ha passat amb d'altres nacionalitats com és el cas del País Basc i Galícia, va sofrir un dur i llarg atac per fer-la desaparèixer, se'ls volgué negar l'existència, la qual cosa suposava negar a Catalunya, a l'igual que Galícia i el País Basc, i aquesta negació com a intent de voler fer desaparèixer una cosa tan arrelada a la persona com és l'ésser, en el nostre cas, catalans, ha portat com a reacció, després d'aquests anys d'opressió, la necessitat que els catalans féssim un recull d'estudis, ponències i treballs, etc... a fi de saber que és el que encara ens queda, per poder continuar la nostra història després d'un lapsus de 40 anys de moltes dificultats per subsistir, a fi de poder saber del que disposem en la realitat, llavors, es van unir una sèrie d'entitats, associacions, i personalitats catalanes per convocar aquest C. C. C. que té la seu al Col·legi d'Advocats de Barcelona, en ella es fan treballs sobre una gran diversitat de temes relacionats amb el nostre poble, això ve esmentat més avall (1).

Aquest congrés, ja està en marxa des de la seva presentació a Barcelona el dia 8 de novembre de 1976, en el qual si han incorporat una gran quantitat d'entitats de tot tipus i de totes les comarques d'arreu del

Països Catalans. A la nostra vila encara no se n'hi ha adherit cap, encara que a nivell particular, resulte que hi ha algunes adhesions. Malgrat que cap entitat local no ho ha fet, ja s'ha col·laborat al congrés, a través d'una recollida de signatures per recuperar el toponímic de Lleida i no el de Lérida, en la qual cosa la nostra vila hi va aportar unes 250 signatures, aquest es un altre aspecte del que pretén el C. C. C., la normalització de la nostra llengua.

Actualment el C. C. C. està portant una tasca d'extensió i d'informació a nivell de totes les comarques, ja que ara s'està estudiant la possibilitat de fer la presentació pública del Congrés a la nostra vila, i recordem que el Congrés és de tots, i que és de tots els pobles dels Països Catalans i de Catalunya segons paraules del seu president Miquel Casols i Coldecarrera.

Ara explicarem una mica en què consisteixen les campanyes que vol dur a terme el C. C. C. al mateix temps que es preparen els treballs generals, a fi de poder fer el congrés al novembre de 1977.

Les campanyes son les següents:

—Campanya per salvaguardar el patrimoni natural, lligada al lema «Salvem Catalunya».

—Campanya per la definició del territori i la identificació lingüística i el lema és «El català al carrer».

—Campanya per l'ús oficial del català.

—Campanya per a la revitalització dels valors populars i del folklore i el lema és «Sardanes a l'escola».

MANIFEST PER A L'ÚS DEL CATALÀ ALS PAÏSOS CATALANS

Nosaltres homes i dones que vivim i treballem als Països Catalans, conscients de pertànyer tots a una mateixa comunitat, amb una llengua i cultura pròpies.

PROCLAMEN:

Que la llengua catalana es troba sotmesa a discriminacions i limitacions de diferents tipus que impedeixen el seu ús normal en tota mena de manifestacions (culturals, polítiques, administratives, socials, religioses, d'esplai, etc...) pròpies de qualsevol societat.

Que aquesta situació anòmala i injusta que atempta contra la nostra supervivència i realització com a poble, no pot trobar cap justificació en un Estat que es digui respectuós dels Drets Humans.

Per tant, EXIGIM al govern de l'Estat Espanyol que sigui restablert l'ús oficial del català a cada un dels Països Catalans, concretat sobretot en:

—Ensenyament generalitzat de la llengua.

—Ensenyament en català i amb continguts catalans a tots els nivells educatius.

—Oficialitat en les institucions i organismes públics de tota mena.

—Ple ús de la nostra llengua en els mitjans de comunicació (premsa, ràdio, TV cinema, etc.) sense restriccions,

com a part fonamental del procés de restauració dels nostre drets nacionals.

catalana

Organització i agenda del Congrés

Els àmbits del Congrés.

Els treballs del Congrés de Cultura Catalana han estat dividits en 25 seccions o àmbits:

La llengua, l'estructura educativa, la recerca, la història, l'estructura social, el dret, les institucions, l'ordenació del territori, l'economia, l'estructura sanitària, la indústria, l'agricultura, la navegació i la pesca, el turisme, música, cinema, literatura, arts plàstiques, teatre, arquitectura i disseny, l'antropologia i el folklore, l'esport i el lleure, els mitjans de comunicació, el fet religiós, la projecció exterior de la c.c.

ETAPES DEL CONGRÉS

1) Del desembre de 1976 al març de 1977.

—Promoció i inscripció dels membres congressistes venda de títols.

—Inici de les campanyes.

—Estudis dels diferents àmbits o seccions i preparació del Manifest de la Cultura Catalana.

2) De l'abril a l'octubre de 1977.

—Debats sobre les resolucions dels diferents àmbits o seccions.

—Presentació de mocions.

—Celebració successiva de les sessions finals de cada àmbit a diverses poblacions dels Països Catalans. En aquestes sessions es votaran les mocions presentades i els articulats del Manifest.

—Continuació de les campanyes, presentació de muntatges teatrals, etc.

3) D'octubre a novembre de 1977.

—Inauguració de les exposicions i mostres.

—Votació per territoris del redactat final del Manifest de la Cultura Catalana.

—Clausura del Congrés amb la proclamació del Manifest.

COM PARTICIPEN ELS CONGRESSISTES

a) Amb estudis i debats sobre els àmbits o seccions que més els interessin dels establerts (si estan interessats a participar en més d'un àmbit han d'especificar-ho de manera expressa, però no poden inscriure's a més de tres.

Els inscrits a cada secció o àmbit votaran l'articulat del Manifest: Primer la part que correspongui a la secció on s'han inscrit; després, quan el Manifest sigui redactat, el votaran en conjunt, abans de la seva proclamació a la sessió final.

Presentaran les mocions als textos de les seccions o àmbits i els defensaran al moment oportú.

b) En la realització de les campanyes. Els congressistes donaran suport especialment a alguna de les campanyes que s'han especificat, segons la disponibilitat de cadascú.

c) Podran treballar en el Congrés organitzant els actes, fent nous congressistes, fent suggeriments, coordinant, etc.

Hom preveu reduccions de preu als congressistes en actes del Congrés no gratuïts, en les edicions...

PATRONAT D'HONOR

El Patronat d'Honor del Congrés és format pel doctor Jordi Rubió i Balaguer com a president d'honor i cinc vice-presidents d'honor: el pintor Joan Miró, pel Principat; el filòleg Francesc de Borja Moll, per les Illes; l'escriptor Joan Fuster, pel País Valencià; l'arqueòleg Pere Ponsinch, per la Catalunya Nord i monsenyor Joan Martí i Alanís, per Andorra. El Congrés és regit per una Comissió Permanent i un Comitè Executiu, elegits d'entre les 1.200 entitats adherides.

CONSELL ASSESSOR DEL SECRETARIAT CULTURAL

És l'organisme encarregat de vetllar pel nivell intel·lectual i científic dels treballs dels diferents àmbits i perquè s'adiguin amb les bases definitòries del Congrés.

Es constituït per: Pau Vila, com a president; Bartomeu Barceló, Josep Benet, Oriol de Bolòs, Maria Aurèlia Capmany, Jordi Carbonell, Marta Mata, Josep Pínto, Manuel Sanchis Guarner i Joan Triadú, com a vocals.

Aquest Consell també tindrà cura del text definitiu del Manifest de la Cultura Catalana.

QUAN COSTA EL CONGRÉS?

El Congrés és car. El pressupost previst és de 103.000.000 de ptes. per al Congrés en si i de 117.000.000 per a la Fundació subsegüent.

Els drets d'inscripció com a congressistes s'han establert en 1.000 pessetes. A més, s'han emès títols de subvenció de quantia diferent.

El dia 17 de desembre s'obrirà el període d'inscripció de congressistes.

Els carnets i els títols de subvenció es podran adquirir fins al moment present a la vila, a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis i a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat Provincial de Lleida, i en la majoria d'Entitats, Caixes i Bancs del país.

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Nens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHIRT - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

Per a un bon servei

**Funerària
(Casa Romà)**

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

Mercè, 19
Tel. 390309

Rapidesa.. Economia.. AGRAMUNT

*Saló
Riart*

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Història

Les terres de llengua catalana s'estenen per les regions anomenades Catalunya, Catalunya-Nord, País Valencià, Illes Balears, una franja de l'est de l'Aragó i el Principat d'Andorra. La ciutat de l'Algüer a l'illa de Sardenya, també és de parla catalana.

Els pocs obstacles interiors d'aquestes regions, obertes per altra banda a la Mediterrània, han fet que la nostra herència racial sigui múltiple i molt semblant a la de la majoria de pobles d'Europa Occidental. La facilitat d'intercanvis ens ha fet molt comprensibles a la manera d'ésser dels altres, poc conscients de la nostra personalitat i de la nostra missió colectiva, individualistes, però recercadors de remeis als nostres defectes, com són, per exemple: l'associacionisme de caire federatiu, la vinculació a la nostra personalitat, etc.

La cultura, mitjançant les ocupacions i colonitzacions diverses d'aquestes terres, ha estat influïda per moltes civilitzacions, europees, africanes i asiàtiques.

Els Països Catalans, ja els trobem habitats en el Paleolític i Neolític, els dos períodes de l'Edat de Pedra. Del Paleolític, els trets que se'n troben de l'Homo Sapiens (éssers molt semblants als homes) i de la seva indústria, en alguns indrets del Principat i sobretot al sud del País Valencià, Banyoles, Mojà, Capellades, Xàtiva, Villena, Alcoi, etc., en són una bona mostra.

En el Paleolític la gent viu principalment al litoral i, a poc a poc, penetra a l'interior on s'estableix en petits poblats. Durant aquest període trobem treballs en os, pedra, ceràmica. La base de l'economia és la ramaderia si bé al Principat comencem a trobar la pràctica de l'agricultura. Després la cultura dels megalits (2000 a 1500 a. C.) correspon a una població muntanyenca i ramadera, les manifestacions més importants de la qual les trobem a Mallorca i Menorca i la seva mostra en són els dòlmens i menhirs (pedres de grans dimensions clavades a terra verticalment o bé posades en forma de taula) que dona pas a la cultura del bronze, començant, d'aquesta manera, a aparèixer a l'usar el coure aliat amb l'estany, destrals, punyals, ornaments, etc. El comerç també dona senyals de vida. Les troballes són abundants al Pirineu a Mallorca, Menorca (Llucmajor, Trepucó, etc.) i al País Valencià (Oropesa i Elx entre d'altres).

Procedents de Centre-Europa, els pobles indoeuropeus introdueixen als PP. CC. l'ús del ferro. Les eines canvien i també les formes de vida, noves ceràmiques, domesticació d'animals, introducció de l'arada, etc. Una civilització pagesa i pacífica ocupa les terres planes del Principat i del nord del País Valencià.

El s. VII a. C., arriben el grecs a les nostres platges i hi funden, Roses, Empúries, Dènia, etc., fent-hi un bon mercat per als seus productes manufacturats.

Es creu que l'esperit comercial i mariner i també l'ús de la moneda va ésser introduït pels hel·lènics, a les nostres terres. Portaren, calçats, vi, teixits, etc. i se n'exportaren, cereals pells mel, etc. Vic, Isona, Guissona, Barcelona, Lleida, Eivissa, Sagunt, Llíria, etc., compten entre els llocs on s'encunyava moneda.

El contacte amb la població indígena, creà la cultura Ibèrica, fruit de la qual en són, la més avançada indústria del ferro, l'escriptura, la ceràmica al forn, etc., desapareixen les caverne i es crea el poble emmurallat en un turó (primer símptoma de bel·licositat). El mateix segle, els fenicis, s'installen a Eivissa (fins llavors despoblada) convertint-la en colònia de comerç, agrícola, ramadera i de manufacturats.

El s. III a. C. els cartaginesos travessen el País Valencià i el Principat de sud a nord, seguint les valls de l'Ebre i del Segre, destruint Sagunt i deixant una força d'ocupació militar, anaren camí de Roma per l'egemonia comercial i militar (el comerç era el fort dels cartaginesos). A Itàlia guanyà, Hannibal, cap dels cartaginesos, grans batalles però els romans comandats pels Scipions, van desembarcar a Empúries i es feren amos dels PP. CC. i de la Península Ibèrica.

Dos anys d'ocupació Cartaginesa, posaren en contacte les dues civilitzacions i el provocar l'ocupació militar i colonització romana fou importantíssim pel país perquè va donar pas a la gran civilització que comportava el fet cultural romà.

P. MORA

Bibliografia consultada:

«Resum d'Història dels països catalans», de Ferran Soldevila.

«Síntesi d'Història dels països catalans», de Jordi Moners.

COSES DE LA PARROQUIA

ESTADÍSTICA PARROQUIAL 1976

Baptisme, 21 nens i 29 nenes.

Matrimonis, 41 expedients, 21 matrimonis.

Defuncions, 17 homes i 21 dones.

16 difunts han rebut tots els Sacraments; 8 difunts han rebut la penitència i unció; 10 difunts han rebut la Unció; 4 difunts, sense cap Sacrament; 11 morts van ser repentines.

CATEQUESIS

Es demana l'ajut de totes les persones que vulguin col·laborar a ensenyar el Catecisme als nens i nenes que es preparen per a fer la Primera Comunió, que aquest any són molts.

OBJECTIU «CAPELLA DEL SIÓ»

Després de liquidat l'assumpte «bancs nous», la parroquia es proposa un altre objectiu: La restauració de la Capella del Sió.

Es pensa fer una reunió general per a presentar el projecte i parlar-ne.

De moment al gener ja s'han rebut alguns donatius que sumen 7.050 ptes.

CALEFACCIÓ

S'ha entrat fuel per un valor de 20.000 ptes. Cal que tots els feligresos col·laborem per a mantindre aquest benestar al temple. — C.

Joan Barril

Instal·lacions i Reparacions de Fontaneria
i Electricitat - Porters Automàtics

Els hi ofereix els seus serveis

Carrer Castell (Cal Barril) AGRAMUNT

Si compareu,
elegireu
Viladàs

Chocolata **Viladàs**

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

*¡ATENCIÓ SENYORA!
Guardi neta la seva roba,
és millor, i quan la necessiti
la tindrà apunt.*

És un consell de

Tintoreria sahas

Sió, 29

AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 02 08

L'Aigua: Una solució per la Comarca?

Política de Regadius: Una necessitat pública

«...les actuals zones de regadiu del món s'hauran d'augmentar en quasi un cinquanta per cent per poder fer front a les necessitats alimentàries de la població de l'any dos mil». (Edit. de CERES, núm. 4, Edicions de FAO-ONU, Roma, 1975).

Abans d'endinsar-nos en el plantejament objectiu, i a la vegada crític, de les possibilitats humanes i econòmiques de la construcció d'un canal que transformés l'ecologia de la nostra eixuta comarca, crec que seria just afirmar que, l'ampliació de les zones regables així com l'aprofitament raonable de les aigües del riu Segre, son fites a conquerir amb una relativa urgència.

Algú pot pensar en la manca d'originalitat d'aquesta mena d'afirmacions; quasi bé, no n'hem sentit altres. Hom té raó; crec que és una veritat força palesa.

Si escorcollem una mica el llarg peregrinatge d'aquella munió d'homes i dones que, en una contrada o altra, feren del seu esforç una acció encaminada a fer créixer els fruit de la terra, sovint prendrem esment de nombroses disposicions, decrets, lleis i plantejaments teòrics alludint explícitament a la necessitat de regar les terres com una solució adient, als mai superables problemes agrícoles de l'Estat espanyol. Dença el llunyà segle XVIII —em refereixo als memorials elaborats pels personatges i institucions de la «il·lustració». Per posar un exemple de veïnatge, recordem la «Sociedad Económica de Amigos del País de Tárrega» (1778 1790), que va fer seu un ja antic projecte del Canal d'Urgell (1), fins el mateix any 1939 en que va ésser creat l'«Instituto Nacional de Colonización», es voleïa en tant en tant la bandera dels regadius com un objectiu indiscutible, sinònim d'una enyorada prosperitat agrària. Avui encara permaneceix amb força l'antic pensament hidràulic; durant el llarg període de la postguerra no hi hagut un sol programa de govern que, en matèria agrícol, no hagui esmentat amb énfasi una estratègia de regadius, sense oblidar mai els seus indiscutibles beneficis (les mostres més recens podrien ser el pantà de Rialp i els seus recs, així com l'actualíssim Canal de Balaguer).

Hom podria remarcar que una cosa han estat els projectes i, altra molt diferent les mateixes necessitats, possibilitats o bé realitats. Pel que he llegit, ni crec que el problema agrari de l'acabament del segle XVIII tingués sortida sense un massiu protagonisme camperol—burgès en front una arcaica estructura senyorial—amortitzada de l'Antic Regim —que no es donà—, ni que l'anomenat «Instituto Nacional de Colonización» pogués ser una alternativa comparable a la Reforma Agrària de l'any 1932; la institució de 1939 era una resposta oficial de clar contingut ideològic, psicològic i polític, molt entenedor en aquells difícils moments, i no un instrument efectiu amb capacitat de satisfer la fam física i de terra d'un elevadíssim nombre de jornaleros agrícoles de Castella, Andalusia i Extremadura, preferentment.

Per altra banda, dins la disciplina de la història, avui, ja es comença a fer palesa la importància cabdal dels moviments camperols per una interrelació científica dels esdeveniments succeïts (2). No cal pas dir que els nostres avantpassats en l'ofici gaudiren d'un elevat

menyspreu econòmic i social, i mai no varen ésser escoltats. A més, hi ha una cosa que fa pensar... Quan, des de dalt, es sentien grans disertacions —escrites o orals— entorn les excel·lències dels regadius, els de baix, justament, reivindicaven coses molt diferents...

Des d'una perspectiva més actual, tots estem protagonitzant una crisi econòmica massa forta i llarga que no sabem ben bé com en sortirem. La inflació actual resta dinamisme al consum i alhora baixa el nivell productiu; les inversions es paralitzen i augmenta l'atur laboral. Paradoxalment, davant una saturació de productes acabats hi ha un fort mancament de nombrosos productes agraris autòctons. A nivell, doncs, macroeconòmic, potser seria un bon remei invertir capital en obres d'estructura agrària —canals, sèquies, etc.—, sense oblidar la seva funció d'incrementar les produccions, per tres raons fonamentals:

a) Per donar feina a una colla de gent parada i, més tard, crear nous llocs de treball, tant a la terra com a indústries agràries transformadores.

b) Per proveir millor les necessitats alimentàries d'una població que creix.

c) Per redreçar la balança de pagaments; el fet d'ésser deficitària, tant a nivell general com a nivell de productes agraris, endega un perillós endeutament exterior.

Davant d'aquest plantejament hom podria assajar aquesta tesi: L'Estat espanyol, la nostra societat, enfront una crisi inflacionista que a tots perjudica, i, essent a la vegada deficitària en productes agrícoles, sense oblidar els altres sectors, hauria d'invertir capital humà i físic, en una ben estudiada política estructural de nous recs.

Encara que el plantejament fos vàlit, és reflexa obviament una acció necessària, a nivell públic; és tota l'economia del país que busca una sortida. Per tant, és força coherent que, aquí i allà, i àdhuc a nivell ministerial es parli d'aquella necessitat i s'intenti la seva materialització.

Hom creu que tot això s'entén força bé; però... i el pagès?

No hem sentit a dir que, abans, reivindica altres coses?

Per altra banda... es té prou en compte el seu parer?

Joan NOVELL

Quadre: Dèficit de les importacions i exportacions de productes agraris

Anys	Dèficit agrari total
1970	6 453 (milions ptes)
1971	12.274 »
1972	25.509 »
1973	45.481 »
1974	50 000 »
1975	80.000 »

(Diverses fonts)

(1) Lluch, E. — *El Pensament Econòmic a Catalunya (1760-1840)* Edic. 62 Barcelona, 1973 (pàgs. 135-145)

— Vilar, P. — *Catalunya dins l'Espanya Moderna*. Edic 62 Barcelona, 1975. Vol. III - 2.ª ed. (pàgs. 292-299)

(2) Torras, J. — *Liberalismo y Rebeldia Campesina (1820-1823)* Ed. Ariel - Barcelona 1976 (solament com una mostra del protagonisme camperol en els fets històrics)

FUTBOL - III REGIONAL

D'un temps ençà l'equip marxa bé i l'afició per l'esport rei a la nostra vila, s'ha despertat després de molt temps d'absència. Així doncs, com anys endarrera, es comença a sentir la veu de l'aficionat, hom la sent al Camp d'Esports que cada jornada presenta un magnífic aspecte.

Naturalment la bona marxa de l'equip no ha estat fruit de les circumstàncies sinó d'un gran treball de moltes jornades i també a l'esperit de lluita, punt d'honor i sacrifici tant per a jugadors com la mateixa directiva i solament d'aquesta manera s'ha aconseguit ocupar un lloc destacat dins l'esmenat campionat on la meta és la pujada de categoria. Jo crec que les ganades i l'ajuda de tot aficionat no hi faltaran.

COMENTARI

Com en qualsevol lloc de competició, sigui el que sigui, el contrincant hi és, i la lluita per aconseguir el títol final es fa interessant. El nostre rival d'aquesta ocasió és ni més ni menys, que l'equip representatiu de la Seu d'Urgell. El passat dia 23 de gener, l'equip esmenat visità la nostra vila. Passem doncs, ja, a informar del mateix:

C. F. AGRAMUNT, 5; C. F. SEU D'URGELL, 1

L'interès que va despertar aquest partit fou molt gran i així es posà de manifest havent-hi nombrosa assistència de públic, local i comarcal. L'equip visitant venia precedit d'un gran historial i remarcat per la magnífica campanya que porta desenvolupada al present campionat, es presentava com a un enemic molt difícil.

Començà el partit, amb un domini altern; l'equip local, poc fiat de la rapidesa visitant, de bon principi va adoptar, la tàctica del contra atac i prova del seu valor positiu fou el 2-0, aconseguit per l'equip local a la primera part.

ARBITRE

L'àrbitre designat per aquesta confrontació fou el senyor López Caballero que en ratlles generals podem catalogar la seva actuació com a bona ja que no va influir en el resultat final. A les seves ordres els equip presentaren les alineacions següents:

C. F. Seu d'Urgell: Alis II; Iglesias, Expositó, Morontes; Subirach, Fonsubirà; Calvet, Fernández, Pesado, García i Juan.

C. F. Agramunt: Martí; García, Torra, Marsà; Ribó, Balagueró; Caballer, Vilanou, Herminio, Solé i Pintó.

Les substitucions corresponents a amdos equips forem: Per part de l'equip visitant, Alis II per Teruel i Pesado per Alis I. Per part de l'equip local, García per Solé i Vilanou per Andrés.

G O L S

Primera part. Minut 25, Solé, oportú rematada a gol una pilota que se l'hi escapa al porter en una falta tirada per Pintó. 1-0.

Minut 35. Caballer llança un gran tret i se l'hi escapa al porter el que dóna opció a una altra oportunitat de Solé que marca el segon gol. 2-0.

Segona part. Minut 10. En falta directa, Pintó, estableix el 3-0.

Minut 15. Nou gol de l'Agramunt i es una altra vegada per una gran jugada de Pintó quan ve el quart gol. És obra d'Herminio. 4-0.

Minut 30. Nova falta que tirada per Pintó amb gran mestria, es rematada imparablement per Herminio. 5-0.

Veient la gran derrota de la que era objecte, l'equip visitant, lluita per aconseguir reduir-ne distàncies i, fruit del domini d'aquelles moments arriba el gol d'ho-

nor al rematar de cap, García, un centre sobre l'àrea. 5-1.

DESTACATS

La voluminosa derrota que se n'emportà l'equip visitant no vol dir que l'esmentat fos dolent, sinó tot el contrari com a equip de conjunt podem afirmar que ha estat el millor que ha passat pel nostre Camp, el que passa és que nosaltres hem plantejat el joc que convenia i ha donat el resultat previst. Per part de la Seu, destaquem a arcia, Expositó i Alis II. I per part local a Pintó, Solé, Herminio, Caballer i Ribó, naturalment sense deixar d'esmentar tot l'equip que ha funcionat a la perfecció.

Després d'aquesta jornada, la classificació queda establerta així:

Agramunt	20	13	5	2	65	24	31
Seu d'Urgell	20	13	3	4	63	18	29
I. d'Urgell	20	10	6	4	39	34	26
Montgai	19	9	6	4	45	31	24
Bellpuig	20	10	4	6	34	27	24
Vilanovense	18	9	4	5	33	35	22
Verdú	17	10	1	6	40	21	21
Asentiu	20	9	2	8	40	38	21
Penelles	20	6	8	6	36	34	20
Olimpic C.	18	6	6	8	34	32	18
Fuliola	20	6	6	8	28	30	18
Angularia	19	7	3	9	21	37	17
Vallfogona	17	5	6	6	24	25	16
Linyola	19	6	3	10	32	40	15
C. d'Allà	20	6	3	11	18	49	15
Torà	20	5	3	12	24	53	13
Camarasa	20	5	1	14	43	65	11
Barbens	18	0	1	17	26	54	1

Jaume CUÑAT MATA

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE GENER

NAIXEMENTS:

Antoni Hernandez Vázquez dia 2

MATRIMONIS:

Julio Belmonte Castellero amb M.ª Josefa Pacheco Boza dia 1

Josep M.ª Font Bartoli amb M.ª Angels Llagunes Segón dia 8

Fernando Burgueño Julian amb Ramona Mirasó Pasquet dia 29

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia	2	12	litres m. ²
>	3	0'5	>
>	5	0'5	>
>	6	10	>
>	10	1'2	>
>	11	0'3	>
>	13	2'5	>
>	18	0'6	>
>	19	0'3	>
>	20	0'6	>
>	21	2'7	>
>	22	1	>
>	26	0'6	>
>	27	2	>
>	28	6'5	>

Total 41'3 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONI

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades durant el passat mes de Gener, adoptaren els següents acords:

CANVI FESTA MAJOR.

A la vista del resultat de les consultes formulades al respecte, ja en l'any actual i en els successius, la mateixa es celebrarà els dissabte i diumenge següents a la data del 8 de Setembre, donant-ne compte a l'Iltre. Sr. Delegat Provincial del Treball.

CONSTITUCIÓ JUNTA MUNICIPAL DE RECLUTAMENT.

A tenor del previngut als articles 44 i 45 del Reglament de la Llei General del Servei Militar, es nomena la Junta que té la missió de controlar les operacions del Reemplaçament de 1.977.

TUBULAT SÈQUIA GRAN.

Contribuir amb una subvenció al tubulat de la sèquia derivada de la primera Boquera al Canal.

LLICÈNCIES d'OBRES.

Al Sr. Genari Romeu Rosell, la construcció d'una casa de Protecció Oficial al Raval de Puigverd

Al Sr. Cosme Rubinat Tarragona, obres interiors a la casa de la seva propietat, carrer Vilavella.

Al Sr. Martí Riera Coromina, per a col·locar plaques de plàstic a la terrassa de la seva casa situada al carrer Guimerà.

Al Sr. Jaume Barrera Solé, arreglar terrassa part posterior de la casa a la Plaça Generalíssim.

Al Sr. Josep Sans Alemany, obres interiors al taller de la seva propietat als Extramurs del Castell.

A Religioses Concepcionistes per a construir un petit garatge interior pati de la seva propietat al carrer Guimerà, A Na Laura Ribalta Vila, arrebossar baixos magatzem carrer Estudis Nous.

Al Sr. Emili Curià Cortés, obres interiors en casa carrer Sió.

Al Sr. Josep Vidal Huguet, reparació teulada i pintat façana local a la Plaça del Pou.

A la Sra. Balbina Monisterol Solsona obres interiors fins cobriment edifici als Extramurs Sta. Esperança.

A la Sra. Ana Fernández Castro, per a construir l'estructura fins al teulat d'una casa als Extramurs de Sta. Esperança.

Al Sr. Alejandro Caro Montero, construcció d'una casa a la partida «Clos».

Al Sr. Xavier Coll Sort, obertura d'una porta d'accés a la casa als Extramurs St. Joan.

OBERTURA ESTABLIMENTS.

Al Sr. Jaume Tomàs Piqué per a obrir un saló recreatiu als baixos d'una casa a l'Avda Marià Jolonch.

Al Sr. Josep Sans Alemany, reobertura taller planxisteria als Extramurs Castell.

Al Sr. Ciril Pereza Cases per a obrir un bar al carrer Guimerà.

Al Sr. Ramón Roca Boncompte, com a representant de «Equipos Municipales Industriales y Residuos Sólidos» S. A. obertura taller siderometal·lúrgic a la Plaça del Pou.

CONNEXIÓ CLAVEGUERES

Al Sr. Jacint Fontanet Anyé, connexió aigües residuals al carrer Estudis Nous.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Informar favorablement expedient incoat a instància del Sr. Josep M.ª Panadés Pont per a l'ampliació Sala d'Espectacles a la Carretera de Tàrrega.

Concedir al Sr. Ramon Ribó Pané l'oportuna autorització per a la instal·lació d'una granja porcina a la partida d'Almenara.

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import total de 487.851 pessetes.

Els recollidors de desperdicis de la Vila d'Agramunt, els donen les més expressives gràcies per les atencions rebudes el dia de Nadal i Cap d'Any. Fins l'any que ve, si Déu vol.

Esperant acurar-nos, encara més, aquest any 1977: Gràcies.

Arrendariem Hort o Finca de Regadiu

Raó: Germans Pintó Rebarté

Raval de Puigverd

AGRAMUNT

P E N E N E S

No calen aclariments sobre el significat del nostre encapçalament, car són de tanta ressonància els problemes que pel que es veu aclaparen els Professors No Numeraris d'Institut, que fa que ocupin des de bastant temps ençà pàgines de tota la premsa nacional i, per tant, ens han sobrat a tots mil i una ocasions per a entendre el que vol dir aquesta contracció fonètica del nom de les inicials PNN.

A finals del corrent mes de gener, els Penenes tornen a estar de màxima actualitat amb motiu de la nova vaga nacional que han convocat com a únic recurs, segons diuen, per a fer-se escoltar i pressionar prop del «Ministerio de Educación y Ciencia» (MEC) amb la intenció d'aconseguir les reivindicacions de tipus laboral, econòmic, contractual i de Seguretat Social que reclamen.

Les negociacions ja fa temps que duren i al no assolir-se cap resultat pràctic s'ha recorregut ben recentment al nomenament d'una Comissió Coordinadora que, suposem, que havia de fer del que en podríem dir «home bo» per a arribar a una entesa.

Malgrat aquest esforç no hi ha hagut avinença encara entre el MEC i Penenes ni amb la Coordinadora pel mig i és precisament per això que ha estat convocada la vaga a què ens referim més amunt la qual, com la majoria de les que darrerament s'han estat prodigant en diversos Organismes (recordem les de Correus, RENFE, Controladors aeris, bombers, Sanitaris de la Seguretat Social, metropolitans, etc.), la que avui ocupa el nostre comentari tampoc no ha estat autoritzada oficialment i per aquesta circumstància s'ha plantejat en cada centre educatiu la conveniència o no de solidaritzar-se amb la mateixa.

Naturalment que l'Institut Tàrrrega-Agramunt que tant ens afecta, no podia quedar marginat en aquesta situació conflictiva i màxim si tenim en compte que el quadre de Professorat del mateix està compost majoritàriament per aquests titulats diguem-ne eventuals els quals, segons informacions oficioses que han arribat a les nostres oïdes, també es reuniren per a considerar la qüestió no aconseguint-se, pel que es veu, una total coincidència d'opinions el que ens alegra, ja que les plenes unanimitats, generalment, ens fan arrufar una mica el nas perquè hi notem una mena de tuf que ens porta a la memòria imposicions o condicionants de caire més o menys dictatorial que sortosament s'estan superant.

I naturalment, s'hagué de sotmetre l'assumpte a una votació el resultat de la qual fou en principi, desfavorable pels que són partidaris d'afegir-se a la vaga. Però vet aquí que dos dies més tard i com sigui que a la resta del País la majoria de Centres d'Ensenyança Mitjana i també d'algunes Universitats persistien en el seu atur, els professors del nostre Institut varen reconsiderar l'assumpte arribant-se a l'acord, majoritari, de solidaritzar-se amb els que interrompien les activitats docents.

Resultat? Que des del dia 24 de gener a la tarda, fins a l'hora d'escriure aquestes ratlles (29 del mateix mes), han estat tancades les aules no havent-hi, a més, cap seguretat que tornim a obrir-se el proper dilluns, dia 31. I això ens planteja un inquietant interrogant: Què quedarà d'un curs escolar si a aquestes interrupcions hi hem d'afegir el llarg enfilall de dies ja normalment festius?

Entre vacances de Nadal, Pasqua i estiu; finals de setmana; «ponts»; viatjes a meitat i fi de curs; festes recuperables i no; Sants Josep de Calasanc i Tomàs d'Aquino (úniques festes patronímiques aquestes la celebració de les quals es respecta i no s'ha traslladat als diumenges més immediats) ens quedem, aproximadament, amb 160 dies d'activitat escolar que, essent generosos i multiplicant-los per 10 hores de feina diàries (7,50 de presència a les aules i 2,50 (?) per a correcció de treballs, preparació de temes, etc.), ens fan un total de 1.600 hores de treball anual. A la resta d'activitats que componen el món laboral i entre els que s'hi compten a més de bracers, obrers especialitzats, oficials de segona i primera categoria, administratius, etc., uns quants milers de professionals també titulats durant el passat anys 1976 se'ls varen exigir 2.031 hores...

No som qui ni tampoc és el nostre intent de voler negar als Penenes la consecució de les reivindicacions que demanen i que, en bona part, considerem justes, però ens espanta una mica el palpar una manca de bona voluntat de diàleg, d'un cert tancament a l'entesa, de l'adopció de postures intransigents, en una paraula, del caixa o faixa, més accentuada, potser, per part del MEC.

Mentre tant, entre oposicions sí o bé oposicions no; contractes biennals sí, o contractes de cap mena, s'està tirant una mica per la finestra tota una generació d'estudiants. I això... fins quan?